

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

BŘEZEN

Milí mladí přátelé,

postem se připravujeme na Velikonoce, ale víme, že Ježíš z něj svým čtyřicetidenním pobytem v poušti učinil také přípravu na povolání. Do ústraní se totiž vydal předtím, než zahájil své veřejné působení. Podle Evangelia tam *hladověl a ďábel ho pokoušel*. Až teprve potom se *vrátil v síle Ducha do Galileje a učil v synagógách*. (srov. Lk 4)

Od mladých lidí někdy slýchám, že na svoje otázky, jakou cestou se mají v životě vydat, nedostávají jasnou odpověď. Ptají se, kde ji mají hledat. Ježíš na to říká: *Následujte mě!*

Co tedy udělal On? Nejprve se vydal do ústraní a postil se. V poušti se zřekl nejen chleba, ale i pozemské vlády nad *všemi královstvími světa*, kterou mu nabízel ďábel. Z pouště se *vrátil v síle Ducha*, připravený uskutečnit své poslání Mesiáše.

Víme, že bez takového postního odříkání se neobejde žádné křesťanské povolání. V rodinách je to například věrnost, stálost a úcta k životu, v duchovním povolání poslušnost, celibát či panenství. Dnešní svět na tyto závazky zaměřuje velkou pozornost a mimořádně ho provokují. Často totiž nechápe, že nejde v první řadě o zřeknutí se *něčeho*, ale o zřeknutí se *pro něco*, o odložení proměnlivých a dočasných lákadel ve prospěch věčného Božího království. Právě k němu nás Bůh povolává – ať už skrze manželství, duchovní povolání či jiný jemu oddaný způsob života.

Ze srdce Vám žehnám, aby Vás tato postní doba posílila právě na cestě k Vašemu povolání. Abyste se na ni vydali povzbuzení, *v síle Ducha*.

Váš biskup Jan